

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Heiselberg var flere gange inde på at referere til den aftale, der er indgået 14. maj 1996 mellem regeringen og bl.a. partiet Venstre.

Af den aftale, som bl.a. er blevet optrykt af Finansudvalget til aktstykke nr. 394, fremgår det jo klart og tydeligt, hvordan der skal ageres i forhold til EU. Der tales netop om, at de elementer, der er i aftalen, skal til notifikation.

Mit spørgsmål til hr. Heiselberg er derfor: Mener Venstre ikke, at det er mest hensigtsmæssigt i forhold til vores EU-samarbejde, at vi spørger først, særlig når vi ser på den måde, hvorpå hele HII-sagen blev håndteret, og den måde, Danmark gebærdede sig på? Ville det ikke efter Venstres mening være det klogeste, at denne sag sendes til notifikation i EU, inden man gennemfører overdragelsen af havnearealerne, frem for efterfølgende at komme i problemer?

Kaj Ikast (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte Fremskridtspartiet i denne sag. Jeg vil gerne fastslå, at vi har læst forslaget meget nøje igennem; ministeren har givet sine garantier, og vi har fået denne sag fuldt oplyst, både fra uvildige og andre, således at der ikke kan være mere tilbage at sige. For Det Konservative Folkeparti står det helt klart, at ifølge Traktatens artikel 5 har vi tilsluttet os, at vi underretter om aktstykket, efter at det er vedtaget.

Dette er et selvstændigt parlament, og dette parlament skal ikke ansøge EF-Kommissionen om noget på forhånd.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan forstå på Det Konservative Folkeparti, at man heller ikke dér mener, at sagen skal forelægges til notifikation, inden man skrider til værks.

Men grunden til, at man har en notifikationsprocedure i EU – og det Det Konservative Folkeparti har været med til at støtte, at det skal være i EU – er jo at forhindre, at staterne udbetaler uberettigede statstilskud eller skjulte statstilskud.

Sagen er den, at her har vi godt nok ministeren og hans egen betalte advokat, nemlig Kammeradvokaten, som får penge for at støtte ministeren. Men vi har andre, vi har EU-eksperten Peter Vesterdorf fra Håndværksrådet, som f.eks.

til Børsen den 27. november i år udtaler, at efter hans vurdering bør sagen forelægges EU.

Bør vi ikke efter Det Konservative Folkepartis mening gøre os selv den tjeneste at lade tvivlen komme projektet til gode og sende det til notifikation? Og hvis både Venstre, Det Konservative Folkeparti, regeringen og Kammeradvokaten er så sikre på, at denne sag er uden problemer, hvorfor sender man den så ikke derned? Hvad er det, man er bange for?

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Svend Heiselberg for en kort bemærkning. Det skal blive tilladt, selv om jeg går ud fra, at det er til hr. Kim Behnke og ikke til den sidste ordfører og altså dermed i strid med vores forretningsorden.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Det er jo lidt overraskende, at Fremskridtspartiet har den opfattelse, at vi ingenting kan vedtage i det danske parlament, uden at man skal spørge Kommissionen først, i betragtning af at Fremskridtspartiet jo er erklærede EU-modstandere.

Men vi er af den opfattelse, at når vi laver en sådan aftale, må vi selvfølgelig spørge ministeren. Det er ministeren, som har sagkundskaben; det er den, vi forholder os til, og det er ministerens ansvar. Det er klart, at anderledes kan det ikke være.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Det ville da være en mærkelig procedure, at vi skulle spørge EU-Kommissionen. Er det ikke dette hus her, de folkevalgte, som har magten i dette land? EU består af 12 selvstændige stater, og der er overhovedet ingen grund til, at vi skal spørge dem.

Jeg vil gerne spørge hr. Kim Behnke: Hvilken paragraf henviser han til? Som tidligere medlem af Ministerrådet er det artikel 5 og intet andet, vi har brug for i dette tilfælde.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Altså jeg gjorde jo bare det, som man selvfølgelig skal passe på med: Den 14. maj 1996 er der indgået en politisk aftale mellem regeringen, Det Konservative Folkeparti, SF og Venstre. I den aftale er der et særligt kapitel, der omhandler forholdet til EU. Det er den aftale, som både